Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
An international, peer-reviewed monthly academic research journal
ISSN: 3049-0723 (Online)
3107-7781 (Print)

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Monthly Peer-Reviewed Open Access Crossref Google Scholar
SJIF Impact Factor3.5 Multidisciplinary International

Issue DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026

Vol. 12 No. 03 (2026): August 2026, **p238-248** | Available online at: www.tamilmanam.in

Original Research Paper

நந்திக்கலம்பகமும் அறம்பாடுதல் உத்தியும்: தமிழ் இலக்கிய மற்றும் இலக்கண மரபில் ஓர் ஆய்வு

Nandikkalambakam and the Technique of Aram Paaduthal: A Study in Tamil Literary and Grammatical Tradition

முனைவர் பா.தென்றல்,
உதவிப்பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை,
சீதாலெட்சுமி ஆச்சி மகளிர் கல்லூரி, பள்ளத்தூர்.
Dr. P. Thendral*,
Assistant Professor, Department of Tamil
Seethalakshmi Aachi College for Women, Pallathur.
Email: thendralkumar2711@gmail.com.

Article history
Received: 20-07-2026
Revised: 25-07-2026
Accepted: 01-08-2026

*Corresponding Author Email: *thendralkumar2711@gmail.com*

Abstract: The literary concept of Aram Pāṭuthal (ethical or curse-like poetic invocation) in Nandikkalambakam has been the subject of scholarly debate. Some researchers argue that Aram Pāṭuthal is incompatible with the Tamil literary tradition and that such a technique is absent in Nandikkalambakam. This study re-examines those claims and argues that Aram Pāṭuthal has existed as a continuous literary tradition from the Sangam period to the present. The study compares the Ānanda Kuṟṟam found in Malaipaṭukaṭām and the satirical poems of Kāḷamēga Pulavar (Āṟṟār, Kayaṟṟāṟu, and Āṟumuka Maṅkalam) with the Aram Pāṭuthal found in Nandikkalambakam. It further examines the traditional belief in the transformative power of music—such as lighting lamps through Dīpamālai, invoking rain through Amṛtavarṣiṇi, charming serpents through Punnāgavarāḷi, and curing diseases through Ānanda Bhairavi—to argue that poetic utterances endowed with Aram were also believed to possess the power to bring about tangible consequences. The study concludes that Aram Pāṭuthal in Nandikkalambakam is not merely a mythical belief but a significant literary device deeply rooted in Tamil literary, cultural, and traditional thought.

Keywords: *Nandikkalambakam, Aram Pāṭuthal, Literary Technique, Tamil Tradition.*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.20

ஆய்வுச் சுருக்கம்

நந்திக்கலம்பகத்தில் இடம்பெறும் "அறம்பாடுதல்" என்ற இலக்கிய உத்தி குறித்து ஆய்வாளர்களிடையே கருத்து வேறுபாடுகள் நிலவுகின்றன· சில ஆய்வாளர்கள் அறம்பாடுதல் தமிழ் இலக்கிய மரபிற்குப் பொருந்தாதது என்றும், நந்திக்கலம்பகத்தில் அவ்வகை உத்தி இடம்பெறவில்லை என்றும் வாதிடுகின்றனர்· இவ்வாய்வு, அக்கருத்துகளை மறுஆய்விற்கு உட்படுத்தி, "அறம்பாடுதல்" சங்க இலக்கியம் தொடங்கி இடைக்கால மற்றும் பிற்கால இலக்கியங்களிலும் தொடர்ச்சியாகப் பயன்படுத்தப்பட்ட இலக்கிய மரபு என்பதை நிறுவுகிறது· மலைபடுகடாம் நூலில் இடம்பெறும் ஆனந்தக் குற்றமும், காளமேகப் புலவரின் வசைப்பாடல்களும் நந்திக்கலம்பகத்தின் அறம்பாடுதலோடு ஒப்பிட்டு ஆராயப்படுகின்றன· மேலும், இசையின் ஆற்றலால் தீபம் ஏற்றுதல், மழை பெய்வித்தல், நோய் தீர்த்தல் போன்ற மரபு நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில், சொல்லின் ஆற்றலாலும் அறம் வைத்துப் பாடுதலாலும் விளைவுகள் ஏற்படலாம் என்ற இலக்கியச் சிந்தனையும் இவ்வாய்வில் விளக்கப்படுகிறது· இதன் மூலம், நந்திக்கலம்பகத்தில் அறம்பாடுதல் என்பது வெறும் புராண நம்பிக்கையாக அல்லாது, தமிழரின் இலக்கிய, பண்பாட்டு மற்றும் நம்பிக்கையியல் மரபோடு இணைந்த ஒரு முக்கிய இலக்கிய உத்தியாகும் என்பது நிறுவப்படுகிறது·

முக்கியச் சொற்கள்: நந்திக்கலம்பகம், அறம்பாடுதல், இலக்கிய உத்தி, தமிழ் மரபு·

1. முன்னுரை

தமிழ் மொழியில் ‘அறம்’ என்ற சொல் பொதுவாகச் செம்மை, நன்மை, ஒழுக்கம், நீதி போன்ற நற்செயல்களையும் நற்பண்புகளையும் குறிக்கும் சொல்லாகவே பெரும்பான்மையாய்ப் பயன்படுத்தப்பட்டு வருகின்றது· மொழியியல் மற்றும் சொல்லியல் அடிப்படையில் அறம் என்ற சொல்லின் வேர்ச்சொல் “அறு” என்பதாகும்· இதன் இயல்புப் பொருள் “தீமையை அறுத்தல்” என்பதாக அமையும்· ஆனால், “அறம் பாடுதல்” என்ற சிறப்பு இலக்கிய உத்தியில் இச்சொல்லின் பொருள் ஒரு நுட்பமான தலைகீழாக்கத்திற்கு உட்படுகிறது· இச்சூழலில், “நன்மையை அறுத்தல்” அல்லது “அறத்தின் பேராற்றலைக் கொண்டு தீயோரையோ பகைவரையோ அழித்தல்” என்ற நிலையில் இச்சொல் இலக்கியங்களில் எடுத்தாளப்படுகிறது·

கவிஞன் தன் சொல்லாற்றலாலும், யாப்பின் நச்சு அமைப்புகளாலும், செய்யுள் உறுப்புகளின் வைப்பு முறையாலும் ஒருவருக்குக் கேடு வரவழைக்கும் அல்லது உயிரைப் போக்கும் உத்தியாகவே அறம்பாடுதல் கருதப்படுகிறது· தமிழ்ச் சிற்றிலக்கிய மரபில் கலம்பக நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியதாக விளங்கும் நந்திக்கலம்பகம், இத்தகைய அறம்பாடப்பட்ட உத்திக்குச் சிறந்த உதாரணமாகத் திகழ்கிறது· அந்நூலில் அறம்பாடப்பட்ட நுட்பமான முறைகளையும், அதற்கான இலக்கணப்

பின்னணியையும், தமிழ்ப் பண்பாட்டு மரபையும் விரிவாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் முதன்மை நோக்கமாகும்·

2. நந்திக்கலம்பகமும் வரலாற்றுப் பின்னணியும்

கலம்பக வகையைச் சேர்ந்த சிற்றிலக்கிய நூல்களுள் நந்திக்கலம்பகம் காலத்தால் முதன்மையான நிலையைப் பெறுகின்றது· கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டில் தொண்டை மண்டலத்தை மையமாகக் கொண்டு ஆட்சி புரிந்த தெள்ளாறெறிந்த மூன்றாம் நந்திவர்மப் பல்லவனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு இந்நூல் இயற்றப்பட்டுள்ளது· நந்திவர்மன் பெருங்கொடையாளனாகவும், தெள்ளாற்றுப் போரில் பகைவர்களை வென்ற மாவீரனாகவும், சிவபெருமானிடம் ஆழமான பத்தி கொண்டவனாகவும் விளங்கினான்[7].

இந்நூலின் ஆசிரியரைப் பற்றிய நேரடிக் குறிப்புகள் ஏடுகளில் கிடைக்கப்பெறவில்லை· இருப்பினும், நூலின் பாடலொன்றில் இடம்பெறும் ‘காடவற்கு முன்தோன்றல்’ என்ற அடியை ஆதாரமாகக் கொண்டு, நந்திவர்மனின் தம்பியாகிய காடவர் என்பவரே இந்நூலைப் பாடினார் என்று வரலாற்று ஆய்வாளர்கள் விளக்குவர்· மேலும், இந்நந்திவர்மப் பல்லவனே திருத்தொண்டர் புராணத்தில் (பெரியபுராணம்) இடம்பெறும் கழற்சிங்க நாயனார் என்று ஆய்வுலகம் கருதுகிறது·

அரசியல் களத்தில் நந்திவர்மன் தன் தாய்வழி உறவினர்களை ஒழித்து ஆட்சியைக் கைப்பற்றியபோது, அவ்வம்சத்தைச் சேர்ந்த வாரிசான கவிஞர் ஒருவர், மன்னனைப் பழிவாங்கும் நோக்கில் அறம் வைத்து இந்நூலைப் பாடினார் என்றும் வரலாற்று வழக்காறுகள் சுட்டுகின்றன[3].

3. அறம்பாடுதலும் மெய்ம்மையும்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் அறம்பாடுதல் என்பது வெறும் கற்பனைக் கதையன்று; அது வரலாற்று மெய்ம்மையோடு தொடர்புடையது என்பதற்குப் பல்வேறு இலக்கியச் சான்றுகள் உள்ளன· நந்திவர்மப் பல்லவன் மீது அறம் பாடப்பட்டு, அவன் தமிழ் மீது கொண்ட பற்றின் காரணமாக அப்பாடல்களைக் கேட்டு உயிரிழந்தான் என்ற செய்தியைச் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா,

"நந்தி கலம்பகத்தால் மாண்டகதை நாடறியும்"[1]

என்று தெளிவாகக் குறிப்பிடுகின்றது· மேலும், தொண்டை மண்டல சதகம் என்னும் நூலில் இடம்பெறும் பின்வரும் செய்யுளும் இவ்வுண்மையை மெய்ப்பிக்கின்றது:

பொள்ளா நுழைவழி போய்த்தலை நீட்டும் புலவர்முன்சொல்
கள்ளாரும் செம்சொல் கலம்பக மேகொண்டு காயம்விட்ட
தெள்ளாறை நந்தி யெனுந்தொண்டை மான்கலி தீர்ப்பதற்கு
வள்வார் முருசம் அதிர்த்தாண்ட துந்தொண்டை மண்டலமே

இப்பாடலை நந்திக்கலம்பகப் புனைந்துரையில் கழகப் புலவர் செல்லூர்க்கிழார் செ.ரெ.இராமசாமி பிள்ளை மேற்கோள் காட்டி, நந்திவர்மன் தன் உயிரைப் போக்கும்

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.20

என்று தெரிந்திருந்தும், தமிழ்ச் சுவையை அநுபவிப்பதற்காகக் கலம்பகப் பாடல்களைக் கேட்டுச் சிதையில் அமர்ந்து உயிர் நீத்தான் என்பதை விளக்கிக் கூறியுள்ளார்.

சில நவீன ஆய்வாளர்கள் சொற்களால் ஒரு மனிதனின் மரணத்தை வரவழைப்பது இயற்கைக்கு மாறானது என்றும், இது கட்டுக்கதை என்றும் கருதுகின்றனர்[2]. இருப்பினும், பாட்டியல் இலக்கண நூல்களின் தீவிரமான விதிகளும், செய்யுள் உறுப்புகளின் நச்சுத் தன்மையும் தமிழர்களின் நம்பிக்கையியல் மற்றும் இலக்கிய மரபில் அறம்பாடுதலுக்கு இருந்த ஆழமான இடத்தை உணர்த்துகின்றன.

4. தமிழ் இலக்கிய மரபில் அறம்பாடுதலின் தொடர்ச்சி

4.. மலைபடுகடாத்தில் ஆனந்தக் குற்றமும் இலக்கண உரையாசிரியர்களும்

அறம்பாடுதல் மற்றும் செய்யுள் வழி விளைவுகள் ஏற்படும் என்னும் சிந்தனை சங்க காலம் தொட்டே வழக்கில் இருந்துள்ளதை அறியமுடிகிறது. பத்துப் பாட்டு நூல்களுள் ஒன்றான மலைபடுகடாத்தில் (கூத்தராற்றுப்படை) இரணியமுட்டத்துப் பெருங்குன்றூர் பெருங்கௌசிகனார், பல் குன்றக் கோட்டத்துச் செங்கண் மாத்துவேள் நன்னன் சேய் நன்னனைப் பாடும்போது, "தீயின்ன வொண்செங்காந்தள்" (அடி 145) என்று பாடியுள்ளார்[4].

பாட்டுடைத் தலைவனின் இயற்பெயராகிய நன்னன் என்பது 'தீ' என்ற சொல்லோடு அடுத்து வந்தமையால், இது 'ஆனந்தக் குற்றம்' (சொல்லானந்தக் குற்றம்) என்றும், அதனால் பாடிய புலவனும் பாட்டுண்ட மன்னனும் மாண்டனர் என்றும் ஆளவந்த பிள்ளை மற்றும் யாப்பருங்கல விருத்தியுரையாசிரியர் போன்ற பிற்காலப் பாட்டியலார் குற்றம் சுமத்தினர்[4].

இருப்பினும், மலைபடுகடாத்திற்கு உரை எழுதிய நச்சினார்க்கினியர் இக்குற்றச்சாட்டைப் பலவாறாக மறுத்துரைக்கிறார்[4]. அகத்தியனாரும் தொல்காப்பியனாரும் இத்தகைய ஆனந்தக் குற்றங்களைக் கூறவில்லை என்றும், சான்றோர் செய்யுள்களில் வரும் இத்தகைய தொடர்கள் குற்றமாகா என்றும் அவர் நிறுவுகிறார்[4]. பேராசிரியரும் தொல்காப்பிய உவமவியல் உரையில், அகத்தியனாரால் செய்யப்பட்ட 'ஆனந்தவோத்து' என்பதில் கூறப்படும் ஆனந்த உவமைக் குற்றங்கள் சான்றோர் செய்யுள்களில் வருவதால் குற்றமாகா என்று விளக்கம் தருகிறார்[5]. இக்கருத்து மோதல்கள், செய்யுளில் அமைந்த சொற்கள் உயிர்களுக்கும் வாழ்விற்கும் நன்மையோ கேடோ விளைவிக்கும் என்ற நம்பிக்கை பழங்காலம் முதலே விவாதப் பொருளாக இருந்துள்ளதை உறுதி செய்கின்றன.

4.2. காளமேகப் புலவரின் வசைப்பாடல்களும் சொல்லாற்றலும்

இடைக்கால மற்றும் பிற்காலச் சூழலில் வசைபாடுதலிலும் அறம்பாடுதலிலும் புகழ்பெற்றவராகக் காளமேகப் புலவர் திகழ்கிறார். இவர் பாடிய ஆற்றார், கயற்றாறு, ஆறுமுகமங்கலம் தொடர்பான வசைப்பாடல்கள், நந்திக்கலம்பகத்தின் அறம்பாடும் உத்தியோடு நேரிடையாக ஒப்புநோக்கத்தக்கவை ஆகும். சொல்லின் ஆற்றலால்

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.20

எத்தகைய விளைவுகளையும் ஏற்படுத்த முடியும் என்ற கவித்துவச் சீற்றம் காளமேகப் புலவரின் பாடல்களில் வெளிப்படுகிறது·

4.3. இசையின் ஆற்றலும் சொல்லின் விளைவுகளும்

தமிழர்ப் பண்பாட்டில் ஒலியும் இசையும் பருப்பொருள்களோடு தொடர்புடைய ஆற்றல் கொண்டவை என்ற ஆழ்ந்த நம்பிக்கை நிலவி வந்துள்ளது·

- தீபமாலை இராகத்தைப் பாடி அகல் விளக்குகளை எரியச் செய்தல்·
- அமிர்தவர்ஷிணி இராகத்தைப் பாடி வறட்சிக் காலத்தில் மழையைப் பெய்வித்தல்·
- புன்னாகவராளி இராகத்தைக் கொண்டு பாம்புகளை வசீகரித்தல்·
- ஆனந்த பைரவி இராகத்தின் மூலம் பிணிகளையும் நோய்களையும் தீர்த்தல்·

இசையின் அதிர்வுகளுக்குப் பருப்பொருள் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தும் ஆற்றல் உண்டு என்ற நம்பிக்கையின் தொடர்ச்சியாகவே, குறிப்பிட்ட எழுத்துகளின் சேர்க்கையாலும் நச்சுச் சொற்களாலும் ஆக்கப்படும் செய்யுட்களுக்கும் மனித உடலிலும் வாழ்விலும் மாற்றங்களையும் அழிவையும் ஏற்படுத்தும் வல்லமை உண்டு என்ற கோட்பாடு தமிழ் இலக்கிய மரபில் நிலைபெற்றது·

4.4. நவீன இலக்கியத்தில் அறம்பாடும் மரபின் வெளிப்பாடு

பண்டைய பாட்டியல் மரபின் அறம்பாடுதல் என்னும் கருத்தாக்கம் நவீன தமிழ் இலக்கியத்திலும் தனது தாக்கத்தைச் செலுத்தியுள்ளது[3]. எழுத்தாளர் ஜெயமோகன் எழுதிய 'அறம்' என்னும் சிறுகதை, அறம்பாடும் பழ மரபின் வேர்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது ஆகும்[3]. நியாயமான ஊதியமும் கவிஞனுக்கான மரியாதையும் மறுக்கப்படும்போது, அவனிடமிருந்து வெடித்துக் கிளம்பும் ‘அறச்சீற்றம்’ எத்தகைய மாற்றங்களை உருவாக்கும் என்பதை இக்கதை நவீனச் சூழலில் மீளாய்வு செய்கிறது[3]. இவ்வாறாக, அறம்பாடுதல் என்பது காலத்தைக் கடந்து தமிழ் மனப்பதிவில் தொடரும் ஒரு பண்பாட்டு மரபாகும்·

5. பாட்டியல் இலக்கணத்தில் அறம்பாடுதலுக்கான உறுப்புகள்

தமிழ் மொழியில் பிரபந்த இலக்கியங்களை இயற்றுவதற்கு வழிகாட்ட வந்த பாட்டியல் நூல்கள், செய்யுள் ஆக்கத்தின் போது தவிர்க்க வேண்டிய மற்றும் பின்பற்ற வேண்டிய பத்து வகையான பொருத்தங்களை வரையறுக்கின்றன· அவற்றுள் எழுத்துப் பொருத்தம் மற்றும் சொல் பொருத்தம் என்பன அறம்பாடுதலுக்குரிய முதன்மை உறுப்புகளாகின்றன·

5.. அமுத எழுத்துகளும் நச்செழுத்துகளும்

பாட்டியல் இலக்கணங்கள் தமிழ் எழுத்துகளை நலம் தரும் ‘அமுத எழுத்துகள்’ என்றும், கேடு தரும் ‘நச்செழுத்துகள்’ என்றும் இரண்டாகப் பகுக்கின்றன·

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.20

எழுத்து வகை	**அடங்கும் எழுத்துகள் / உறுப்புகள்**	**இலக்கணப் பயன் / விளைவு**
அமுத எழுத்துகள்	அ, இ, உ, எ, க, ச, ந, ம, வ[1]	செய்யுளின் முதற்சீரில் அமைவது மங்கலமும் நன்மையும் பெருக்கும்.
நச்செழுத்துகள்	யா, யோ, ரா, ரோ, லா, லோ, ளா, ளோ, ய், ர், ல், ள், ஃ, அளபெடை, மகரக்குறுக்கம், ஆய்தக்குறுக்கம்[1]	செய்யுளின் முதற்சீருக்கும் தசாங்கத்தின் இடத்திற்கும் ஆகாது; வசை மற்றும் அழிவைத் தரும்.

இவ்வெழுத்துப் பகுப்பினைப் பன்னிரு பாட்டியலின் பின்வரும் நூற்பா விளக்குகின்றது:

உயிர்க்குறி னான்கொடு கசதபநமவ
மயக்கற வமுத வெழுத்தாகு மென்ப (நூ.34)

மேலும், நச்செழுத்துகள் குறித்து இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றது:

யரலள வென்னு மெழுத்தினை யூர்ந்த
ஆவும் ஓவும் அந்நாற் புள்ளியும்
ஆய்தமும் மஃகான் குறுக்கமும் அளபும்
எய்தா நஞ்சென் றிகழ்ந்தன் புலவர் (20)

5.2. தசாங்க உறுப்புகளும் பாட்டியல் இலக்கண வரையறைகளும்

அரசனின் ஆட்சியைச் சுட்டும் பத்து அரசியலுறுப்புகளைப் பாடுவது 'தசாங்கம்' எனப்படும். தமிழ் லெக்சிகன் மற்றும் பல்வேறு நிகண்டு நூல்கள் தசாங்க உறுப்புகளைப் பின்வருமாறு வரிசைப்படுத்துகின்றன.

இலக்கண / நிகண்டு நூல்	**தசாங்கப் பத்து உறுப்புகள்**
திருவாசகம்	நாமம், நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, ஊர்தி, படை, முரசு, தார், கொடி[1]
திவாகர நிகண்டு & பிங்கல நிகண்டு	யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, தேர், முரசு, தார், கொடி[1]
வெண்பாப் பாட்டியல்	யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, செங்கோல், முரசு, தார், கொடி[1]

DOI: https://doi.org/10.63300/tm12032026.20

சூடாமணி நிகண்டு	யானை, நாடு, ஊர், ஆறு, மலை, குதிரை, தானை, முரசு, தார், கொடி[1]

பாட்டியல் விதிகளின்படி, தசாங்க உறுப்புகளைப் பாடும் இடத்திலும் (தசாங்கத்தின் அயல்/இடத்து) நூலின் முதற்சீர்களிலும் நச்செழுத்துகளோ நச்சுச் சொற்களோ அமைதல் கூடாது· ஆனால் நந்திக்கலம்பகத்தில் இவ்விதிகள் திட்டமிட்டு மீறப்பட்டு நச்செழுத்துகளும் நச்சுச் சொற்களும் விரவச் செய்யப்பட்டுள்ளன·

6. நந்திக்கலம்பகத்தில் நச்செழுத்துகளும் நச்சுச் சொற்களும்

6.. கடவுள் வாழ்த்தும் தொல்காப்பிய யாப்பு மரபு மீறலும்

நந்திக்கலம்பகத்தின் கடவுள் வாழ்த்தாக விநாயகர் வணக்கம் அமை பெற்றுள்ளது· இப்பாடலின் முதற் சொல்லான ‘கரி’ என்பது அமங்கலச் சொல்லாகவும் நச்சுச் சொல்லாகவும் கருதப்படுகிறது·

மேலும், கடவுள் வாழ்த்துப் பாடல் கலிப்பாவாலும் வஞ்சிப்பாவாலும் பாடப்படக் கூடாது என்று தொல்காப்பியர் செய்யுளியலில் பின்வருமாறு விதி வகுத்துள்ளார்:

> வழிபடு தெய்வம். நிற்புறங் காப்பப்
> பழிதீர் செல்வமொடு வழிவழி சிறந்து
> பொலிழின் என்னும் புறநிலை வாழ்த்தே
> கலிநிலை வகையும் வஞ்சியும் பெறாஅ (தொல்.செய்.1367)

நந்திக்கலம்பகத்தின் முதல் பாடலே கலிப்பாவாலும் நச்சுச் சொல்லாலும் அமைக்கப்பட்டிருப்பது, நூல் தொடக்கத்திலேயே அறம்பாடப்பட்ட நிலையை வெளிப்படுத்துகிறது· இக்குற்றத்தை உணர்ந்த பிற்காலப் பதிப்பாளர்கள் சிலர் “மும்மைப் புவனம்” எனும் ஆசிரியப்பா பாடலை முதல் பாடலாக மாற்றியும், “கரியின் முகவனை, அரியின் மருகனை” என்ற விநாயகர் வணக்கப் பாடலைத் திருமாலுக்குரியதாக மாற்றியும் பதிப்பித்துள்ளனர்·

6.2. நூல் முதற்பாடலிலும் செய்யுள்களின் தொடக்கத்திலும் நச்செழுத்துகள்

நூலின் முதற்சீரில் நச்செழுத்துகள் வரக்கூடாது என்பது பொது விதி· ஆனால் நந்திக்கலம்பகத்தின் நூல் முதற்பாடலான ”மண்டலமாய் அம்பரமாய் மாருதமாய் வார்புனலாய்” என்பதில் முதற்சீராகிய ‘மண்டலமாய்’ என்பதில் “ய்” என்ற நச்செழுத்து இடம்பெறுகிறது· மேலும் இதனை ‘மண்டு + அலம்’ எனப் பிரித்தால் ‘மண்டுகின்ற துன்பம்’ என்றும் பொருள் தரும்·

நந்திக்கலம்பகத்தின் செய்யுள்கள் ஒவ்வொன்றும் தனித்தனிப் பொருளைத் தருவன· அவ்வரிசையில் செய்யுள் எண்கள் 1, 4, 6, 12, 13, 14, 18, 25, 30, 32, 35, 39, 42, 43, 47, 54, 56, 59, 62, 71, 73, 78, 81, 84, 85, 87, 89, 95, 97, 99, 104, 108 ஆகிய பாடல்களின் முதற்சீர்களில் நச்செழுத்துகள் இடம்பெற்றுள்ளன·

6.3. நந்திக்கலம்பகச் செய்யுள்களில் விரவியுள்ள நச்சுச் சொற்கள்

நந்திக்கலம்பகப் பாடல்களில் நுட்பமாக மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ள நச்சுச் சொற்களும் அவற்றின் எதிர்மறைப் பொருள்களும் பின்வரும் அட்டவணையில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

செய்யுள் / பாடல் எண்	**இடம்பெறும் சொல் / தொடர்**	**வெளிப்படைப் பொருள் / சூழல்**	**அறம்பாடும் மறைமுகக் கேடு / அமங்கலப் பொருள்**
கடவுள் வாழ்த்து	கரி	யானை முகத்தோன்	கருமை, அமங்கலம்[1]
பாயிரம் (நூல்)	மண்டலமாய்	உலகமாய்	மண்டு + அலம் = மண்டுகின்ற துன்பம்[1]
பாயிரம் (நூல்)	திருமுடியும்	முடிசூடுதல்	செல்வம் முடிந்துபோதல் (அழிதல்)[1]
பாயிரம் (நூல்)	திருப்பெருக	செல்வம் பெருக	தாலி பெருகுதல் போல மறைமுக அழிவு[1]
செய்யுள் 2	தனிக்கோல்	செங்கோல்	தனிமைப்பட்ட அரசன் (பகை அதிகரித்தல்)[1]
செய்யுள் 3	பழுது	கேடு	தலைவனுக்கு ஏற்படும் பழுது/கேடு[1]
செய்யுள் 4	கங்குல்	இரவு	நாட்டில் இருள் பரவுதல்[1]
செய்யுள் 5	அலங்கல்	மாலை	துன்பமுடைய (அலம் = துன்பம்)[1]
செய்யுள் 6	கரி	கரியின் தோல்	கருமை (அமங்கலம்)[1]
செய்யுள் 7	புகழ்தேவன்	புகழுடைய தலைவன்	புகழ் நிறைவெய்தல் (முடிவுறுதல்)[1]
செய்யுள் 11	ஒழிகின்றது தொண்டை	தொண்டை மாலை	தொண்டை மாலையும் வம்சமும் அழிதல்[1]

செய்யுள் 11	சினக்கலி	கோபமுடைய கலி	சின்னச்சனி (கலி = சனி)[1]
செய்யுள் 11	நாடுடை நந்தி	நாட்டை உடையவன்	நாடு உடைந்த (அழிந்த) நந்தி[1]
செய்யுள் 11	தனிக்குடையான்	ஒற்றைக்குடை	தனிமைப்பட்ட அரசன்[1]
செய்யுள் 12, 14	கொல்	கொல்லும் யானை	கொல்லுதல் / மரணம்[1]
செய்யுள் 15	நந்திதன் சேவடிக்கீழ்	நந்தியின் பாதத்தின் கீழ்	நந்தி புலவனின் அடிடீழ் வீழ்வான்[1]
செய்யுள் 16	குன்றஞ்செய் தோள்	குன்று போன்ற தோள்	குன்றைக் கண்டு அஞ்சும் செயலையுடையவன்[1]
செய்யுள் 17	இழிதரு	ஓடிவரும் காவிரி	இழிவு தருதல்[1]
செய்யுள் 17	இவையிவை யுடை	நிலங்களை உடையவன்	செல்வமும் நிலமும் உடைதல் (இல்லாதவன்)[1]
செய்யுள் 17	மதியிலி	நந்தி	புத்தியில்லாத நந்தி[1]
செய்யுள் 17	பணிகிலர்	வணங்குவர்	அரசர் நந்தியின் பாதம் பணியார்[1]
செய்யுள் 19	பரவாதை	துன்பம் பரவாது	பரவுகின்ற வலி அல்லது வாத நோய்[1]
செய்யுள் 19	விண்ணேற	புகழ் விண்ணை எட்ட	விண்ணேறுதல் (இறப்பு / மரணம்)[1]
செய்யுள் 110	வானுறு மதியை அடைந்ததுன் வதனம்	பாடல் முழுமையும்	மன்னன் விண்ணுலகம் அடைந்ததைக் குறித்தல்[1]

இவை தவிர செய்யுள் எண்கள் 21, 22, 23, 27, 29, 31, 34, 36, 40, 41, 42, 44, 45, 47, 48, 49, 51, 53, 54, 55, 56, 60, 61, 67, 68, 72, 73, 74, 77, 79, 81, 85, 94 ஆகியவற்றிலும் இத்தகைய மறைமுக நச்சுச் சொற்கள் பயின்றுவந்துள்ளன·

6.4. தசாங்க உறுப்புகளில் நச்செழுத்துகளின் பயன்பாடு

நந்திக்கலம்பகத்தில் இடம்பெறும் 112 பாடல்களில் 29 பாடல்கள் தவிர (22, 23, 32, 33, 34, 35, 39, 40, 48, 49, 51, 52, 63, 64, 65, 76, 82, 87, 88, 91, 99, 103, 104, 106, 107, 108, 110, 111, 112), மற்ற அனைத்துச் செய்யுள்களிலும் தசாங்க உறுப்புகள் பாடப்பட்டுள்ளன· அத்தசாங்கப் பாடல்களில் நச்செழுத்துகள் விரவிக் காணப்படுகின்றன·

முரசு எனும் தசாங்க உறுப்பைப் பாடும் செய்யுள் 13 பின்வருமாறு அமைகிறது:

வனேவார்குழல் வேணியும், வாடைகணீர்
நனைவார்துகி லும்இவை நாளும்இரா
வினைவார்கழல் நந்திவி டேல்விடுகின்
கனைவார்முர சொத்தது கார்அதிர்வே

இப்பாடலின் முதற்சீரான “வனைவார்குழல்” என்பதில் “ர்” என்ற நச்செழுத்து பயின்று வந்துள்ளது· மேலும் ல், ரா போன்ற நச்செழுத்துகளும் தசாங்கத்தின் இடத்துப் பயின்றுவந்துள்ளன·

தானை (கடற்படை) எனும் தசாங்க உறுப்பைப் பாடும் செய்யுள் 18 பின்வருமாறு அமைகிறது:

ஆட்குலாம் கடற்படை அவனி நாரணன்
தோட்குலாம் மதுமலர்த் தொண்டை வாய்ச்சியா
வாட்குலாம் கண்ணினால் வளைத்த மம்மர்நோய்
மீட்கலாம் மடல்கையில் விரவும் ஆகிலே

இப்பாடலிலும் முதற்சீர்களிலும் பிற இடங்களிலும் லா, ர், ல், ய் போன்ற நச்செழுத்துகள் விரவி வந்துள்ளன· இச்சான்றுகள் நந்திக்கலம்பகத்தில் அறம்பாடுதல் எனும் இலக்கிய உத்தி திட்டமிட்டுப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதை மெய்ப்பிக்கின்றன·

7. முடிவுரை

நந்திக்கலம்பகத்தில் இடம்பெறும் அறம்பாடுதல் என்பது ஆய்வாளர்கள் சிலர் கருதுவது போலப் பிற்காலக் புனைவோ அல்லது தற்செயல் நிகழ்வோ அன்று· சங்க இலக்கிய ஆனந்தக் குற்ற விவாதங்கள், பாட்டியல் இலக்கணங்களின் அமுத-நச்செழுத்துப் பகுப்புகள், காளமேகப் புலவரின் வசைப் பாடல்கள், மற்றும் சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, தொண்டைமண்டல சதகம் ஆகியவற்றின் வரலாற்றுப் பதிவுகள் வழியாக அறம்பாடுதல் என்பது தமிழ் இலக்கியச் சூழலில் தொடர்ச்சியாக நிலவிவந்த ஒரு பண்பாட்டு மற்றும் செய்யுள் உத்தியாகும் என்பது தெளிவாகிறது·

நந்திக்கலம்பக ஆசிரியர், பாட்டியல் விதிகளுக்கு மாறாகக் கலிப்பாவில் கடவுள் வாழ்த்து அமைத்தமை, கரி என்னும் நச்சுச் சொல்லுடன் தொடங்கியமை, நூலின் முதற்சீர்களிலும் தசாங்க உறுப்புகளிலும் நச்செழுத்துகளையும் நச்சுச் சொற்களையும் இருபொருள் தருமாறு புணர்த்தியமை ஆகியவை நந்திவர்மன் மீது அறம் வைத்துப் பாடப்பட்டமையைப் புறவயமாக நிறுவுகின்றன. எனவே, நந்திக்கலம்பகம் என்பது கவித்துவச் சிறப்பும் இசையின்பமும் கொண்ட கலம்பக நூலாகத் திகழ்வதோடு, அறம்பாடும் நுட்பமான செய்யுள் உத்தி மிளிரும் ஒரு வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்கச் சிற்றிலக்கியமாகும்.

8. மேற்கோள் நூற்பட்டியல் (References in MLA Style 9th Edition)

[1.] Subramanian, S. V., editor. *Tamil Ilakkaṇa Nūlkaḷ* (Tamil Grammatical Texts). 2nd ed., Meyyappan Publications, 2009, p. 257.

[2.] *Tamil Lexicon*. University of Madras, http://www.tamillexicon.com/.

[3.] Subramanian, S. V., editor. *Tamil Chevviyal Nūlkaḷ* (Classical Tamil Texts). 1st ed., Meyyappan Publications, 2008, p. 89.

[4.] Kathirmurugu, editor. *Nandikkalambakam*. 8th ed., Seethai Publications, 2013, pp. 27–33.

9. ஆசிரியர் கருத்து முரண்பாடின்மை அறிக்கை (Author Declaration of Conflict of Interest)

இவ்வாய்வுக் கட்டுரையை உருவாக்குவதிலும், தரவுகளைப் பகுப்பாய்வு செய்வதிலும், முடிவுகளை வெளியிடுவதிலும் எவ்வித நிதி சார்ந்தோ அல்லது தனிநபர் சார்ந்தோ கருத்து முரண்பாடுகள் (Conflict of Interest) எதுவும் இல்லை என ஆசிரியர் இதன்மூலம் உறுதியளிக்கிறார்.